

Kostnader för studenter vid Umeå universitet – regler och riktlinjer

Föreliggande dokument ersätter rektors beslut om Regler och riktlinjer för avgifter och övriga kostnader för studenter vid högskoleutbildning (dnr 500-3-05), vilket härmed upphör att gälla.

Svensk utbildning vid universitet och högskolor har av tradition varit avgiftsfri och tidigare lydelse av 1 kap. 10 § högskoleförordningen (1993:100) stadgade att högskoleutbildning var avgiftsfri för studenter. Bestämmelsen upphörde att gälla den 1 juli 2010 genom förordning (2010:544) om ändring av högskoleförordningen. Nu gällande bestämmelser regleras i förordning (2010:543) om anmälningsavgift och studieavgift vid universitet och högskolor¹.

Utöver eventuella studieavgifter finns andra kostnader i samband med utbildningen. Avgiftsförordningen (1992:191) begränsar dock universitetets rätt att ta ut avgifter för varor och tjänster som tillhandahålls. Universitetet kan emellertid med stöd av avgiftsförordningen 4 § och 15 § ta ut avgifter för vissa sådana kostnader. Utgångspunkten är att Umeå universitetet ska stå för kostnader som är nödvändiga för att tillhandahålla och genomföra utbildningen medan studenterna ska stå för kostnader som är nödvändiga för att kunna delta i utbildningen².

Studenterna ska själva betala kostnaderna för sådant förbrukningsmaterial som efter studentens bearbetning ger ett resultat som studenten uppenbart kan ha nytta av för privat bruk. Övrigt förbrukningsmaterial bekostas av universitetet.

Universitetet har dessutom rätt att ta betalt av studenterna för exempelvis

- utskrifter och kopior av examensarbeten, uppsatser som används i samband med seminarier
- utskrifter och kopior av övrigt studiematerial
- digitala lagringsmedier
- kopiering och scanning
- depositionsavgifter för nycklar, passerkort, ID-kort och liknande
- avgift som universitetsbiblioteket tar ut vid försening eller när böcker förkommer

Priset skall vara högst självkostnadspris. Studenterna ska alltid ha frihet att på annat sätt skaffa sig det som är nödvändigt för utbildningen.

För utländska studenter gäller även följande angående bostäder. Enligt regleringsbrevet (regeringsbeslut) har universitetet tillstånd att t.ex. ta ut avgift för upplåtande av bostadslägenhet. Enligt 9 a § förordningen (1993:528) om statliga myndigheters lokalförsörjning får universitet och

¹ Universitetsstyrelsen beslutade 2010-09-16 att fastställa principer för studieavgifter vid Umeå universitet samt uppdra till rektor att fatta beslut om avgifternas storlek. För vidare information om dessa avgifter se rektors beslut dnr 200-1910-10.

² I Högskoleverkets utredning "Studenternas kostnader i samband med högskoleutbildning" (2003) utreds skillnaderna mellan kostnader som är nödvändiga för att tillhandahålla och genomföra utbildningen respektive kostnader som är nödvändiga för att kunna delta i utbildningen.

högskolor som omfattas av högskolelagen (1992:1434) ingå hyresavtal för bostadslägenheter för att upplåta lägenheten i andra hand till utländska studenter inom utbytesprogram med andra länder. Vid sådan upplåtelse ges universitetet rätt att ta ut avgift för hyran från studenten.

Ovanstående regler och riktlinjer tillämpas på studenter på grundnivå, avancerad nivå och forskarutbildningsnivå. De är inte tillämpliga på uppdragsutbildning.

Universitetet får inte utöva påtryckning, t.ex. genom att underlåta att examinera eller att utfärda examensbevis, i de fall en student inte fullgör sina ekonomiska skyldigheter gentemot universitetet.

I händelse av kostnader för person- eller sakskada som orsakas av studerande under praktik hänvisas till förordningen (1982:1077) om ersättning av allmänna medel för skador orsakade av studerande vid statliga högskoleenheter under praktik och på icke-statliga arbetsplatser. För information om ersättning i övriga sammanhang hänvisas till universitetets försäkringar hos Kammarkollegiet.